

Liep an bogat «domač» program

Lepuo! Tala je na besieda, ki lahko povie vse al pa nič. An prou tala je bila besieda, ki smo jo najbuj pogost čul v petek zvičer v Škrutovim, potle ko se je sala, kjer je Zveza beneških žen organizala praznovanje za 8. marec, začela praznit. Program, kuk so pokazal aplavzi je biu vseč vsiem, ženam an možen, mladim an manj mladim.

Za resnico poviedat u programu niso bli na parvem mestu problematika žen, njih boj za enakopravnost, za socialne pravice, za emancipacijo. Praznovanje lietošnjega osmega marca u Benečiji je bluo v znamenju kulture, kulturnega tradiciona an današnjega kulturnega diela, ki tle par nas vidi vičkrat v parvi varsti pru žene. Ženska problematika je takuo bila povezana s problemom manjšine.

Tuole je poviedala tudi predsednica Zveze beneških žen, Bruna Dorbolò, ki je guorila o pomieniu osmega marca in na kratko prežentala, kar je bluo nareto u telih zadnjih lietih, odkar živi Zveza. Sevieda se je zmisenla tudi na tisti parvi 8 marec, ki so ga tiele žene od Zveze organizat malo manj ko 10 liet od tuod pru u Škrutovem. Tenčas so jim zaparli vse vrata an jim nieso tiel dat bedne sale. Zatuo je biu praznik žen v nieki fabriki na Čemurju.

«Če smo donas u teli liepi sali, je jala Bruna Dorbolo; pride reč, de se je kiek spremenilo, de smo šle napriej, de an tle u Škrutovim mislijo drugač, de na gledajo vič na nas ko na nagobarne "feministe". Donas an žene tistih, ki so takuo gledal na nas hodijo na večer osmega marca praznovat okuole an njih možje se na nič čudijo. De tisti drugač gledajo tud na naš slovienski dialekt. U Tarstu an Rimu pravijo, de ga muormo branit an ohranit. Tuole pa pravijo samuo zuna, al pa samuo pišejo. Tle pa donas jih na videm». Bruna

Marina Vogrig an čeče od pevskega zbora Rečan.

Dorbolo, ki je spreguorila an o velikih problemih današnjih dni, kuk so dižokupacion, lakota u rievnim daržavah, skarb za mier, je na koncu pozdravila an delegacijo žen iz Nove Gorice, ki so paršle praznovat kupe z nam.

Liep an bogat «domač» program se je začeu s sestrami Valentina an Angela Petricig, ki so zapiele nekaj svojih piesmi. Za njim so zapiele čeče Rečana, Federica Loszach, Carla Loszach, Margherita Trusgnach an Marinella Pautetig. Parvič so same nastopile (godu jim je Franco Cernotta s kitaro) an so žele veliko aplavzov. Bile so prava sorpreža za vse. Beden se ni čakou, da bo njih točka programa takuo liepa. Med dno piesmijo an drugo je Marina Vogrig, ki je tudi prežentovala, prebrala groznuo lepuo, s sarcam an par poezij Andreine Trugnach. Potle je paršlo na varsto pu Beneško gledališče, ki je

lepuo ku po navadi al pa še buj prežentalo komedijo Alda Klodiča «Vič ti na poviem». Tle muormo pohvalit vse igrauce, med njim pa še posebno Marka Predana, ki je zadnji moment, an par ur pred predstavo dobiu u ruoke kopion an se navadu njega vlogo, ker je muoru rečitat na mestu Franca Qualizza, ki je biu zboleu. Bravo Marko! Bravi an vsi te druž.

Komedija (o njeni vsebini pišemo na drugem mestu) je doživela velik uspeh, žela je puno aplavzov an storla judem vičkrat se smejat. Pokazala je tipično beneško družino današnjih dni, konflikt med mlado an staro generacijo an drugačno gledanje mladih na sviet, na ljubezen an na druge stvari. Upamo, de nam jo Beneško gledališče predstavi še magar v kakem drugem kraju. Tisti, ki nista paršli v Šrutove, ko bo spet u programu, najta jo zamudit.

NA POBUDO ZVEZE SLOVIENSKIH IZSELJENCEV

Od četrтка do nedieje an kos Benečije v Belgiji

Zveza slovienskih izseljencev, s pomočjo dežele Furlanije-Juljske krajine, je organizala tri dni kulturnih manifestacij v Belgiji, v krajih, kjer žive beneški emigranti. Manifestacija bo potekala pod pokroviteljstvom občine Sambreville an tuole je zelo važno tudi če se pomisli, de tela občina se namerava pobratiti z Gorsko skupnostjo Nediških dolin.

Bojo tri dni an tri vičera, ki parbližajo beneški kulturi ne samuo naše izseljence, ki žive v tistih krajih, pa tudi Belgijane, ki žive vrat ob vrat z našimi ljudmi.

Tel je program: v petak 5. dičemberja v prostorih «Centro Culturel de Sambreville» v Auvelaisu bo ob 17.30 uri predavanje o Beneški Sloveniji danes; ob 19. bo otvoritev razstave «Razgledi iz Nediških dolin», ob 20. zbor

Trepetički iz Lies predstavi naše lepe narodne piesmi. Pieu bo tudi po francosko an laško.

V saboto 6. dičemberja v Charleroi, v prostorih hotela Pim's bo ob 9. zjutra posvet o Beneški Sloveniji 10 liet po potresu. Zvičer ob 20. uri bojo predstavili knjigo «Fotoalbum izseljencev iz Benečje», ki so ga parpravili člani fotografskega krožka Rečana.

Ob 20.30 v sali «Ancien Hotel de Ville» v Taminesu, za veseje vsieh naših emigrantov, pru za pru za vse tiste, ki bojo v dvorani bo ples z znanimi S.S.S.

V nediejo 7. dičemberja v prostorih «Salle de la Croix Rouge» v Ougree ob 15.30 bo okrogla miza o rezultatih 3. deželne konference o emigracjonu in predstavitev gradiva. Ob 18. bo spet ples an ponovljen koncert Trepetičku, Checcha an SSS.

Trepetički s Kekam na njih zadnjem koncertu

Bili smo med našimi v Belgiji

Trepetički, Checco an ansambel SSS so bili protagonisti tudi v nedeljo v Liegeju. Tu obojejo Sergiu Trincu, za njega rojstni dan

Majhani, pa kuražni

Keko je partisnu no malo tarduo na varco od kitare, in varca se je utargala in tesnuo zanjaulila...

Tele je biu znak da tista varca, ki nas je vezala se je bla odpustila in usa nepetnosti, ki je bila med nam se je zgubila.

Prireditev je bila zaries zanimiva, in smo, more bit, previ čutili da smo bli na tistim odre kot predstavniki naših dolin. In je bluo pru potrebno, da se gaja kiek posebnega za nam dat utis da za pokazat kaj so uredni naši ljudje, kaj smo uredni mi-... je zados biti mi, kot smo po navadi kar piejemo po naših dolinah.

In ries, uspeh nie biu deleč, in šlo je use takuo gladko, da smo se sami sebe čudli, in naši gostje, brez razumeti nič

Je biu tudi cajt za ples...

našega besedila so se razveselili z našo pesmijo.

In nie moglo bit drugače, kier če smo bli lepuo samuo pomislini, duo so nam odparli pot za priti do telega stika v imenu prijateljstva, smo bli videl no du-go varsto ljudi, ki lieta in lieta so, mu-če, živi silili pod zemjo samuo za pravično zaslužiti kruh za se svoje družine. Če takuo pridni so tele naši starši, za-ki de ne morejo biti pridni sinuovi in navuodi?

In takuo smo se preca razumeli, če tudi naše besedilo je bluo za nje obu-pno so razumeli gorsko in toplo sarce,

ki je bluo pod njim.

Tala liepa «atmosfera» je pokazala vso nje beneško dušo, kar so končale tiste uradne stvari, ki so bile v protokolu. Kar zaries so uzete besiedo naša ramonika in naše navadne in vesele pie-smi, vse se je takuo spremenilo, da sa-mo predstavniki občine Sambreville so se čudili kier nikdar se nje ki takega zgodilo in tisti «pobožni» dvorani, ki je občinška dvorana.

Pa nieso manjkale take parložnosti tudi druge večera, kar smo bli v Tami-nesu ali pa v Liegi.

Tudi tam, če tudi nie bluo tiste na-petnosti kot parvo večer, in ljudje ki so imieli pred nam so bli naši ljudje, ki ži-ve tam gor po belgijanskih ulicah, so se gajale take priložnosti da so nam da-lete utis da naša prisotnost je dobro die-lala in šerila veselje in mier med usiem.

Se je zgodilo da predsednik naše gors-ke skupnosti Bepi Chiabudini, je biu slaunik glih tisti dan, smo mu jo zapiel in tuole nie razveselilo samuo njega, pa use tiste ki so bli u dvorani kier usi so se buj čutili doma če tudi takuo deleč od njega.

Vsi vesta kaka je beneška navada, ki uzamemo za sabo kar se ložemo na pot: popotnico. No staklenco zganja, ne zak smo pianci, pa za se dat kuražo. Naša staklenca je ostala puna do zadnjega vi-čera, in pru za jo na nosit nazaj damu, so mo jo dieli na mizo. Obedan nie vič pieu, staklenca je bla na miz, in pru naš Bencičani so jo preca zauohal.

Narbu simpatično je paršla do nje nieka Mafalda iz Dreke, pru za pru nie starši so bli iz Dreke ona se je rodila u Belgiji.

Grede, ki nam je tuole pravla se je nalila zganje u kozarc, in jala. «Sam viedela de pri vas se more udobit tudi kiek dobrega za garlo, če ne bi na pielu takuo lepuo».

Takuo staklenca se je preca sprazni-la, pa še buj naglo so stekli naši dnevi u Belgiji. Za zapriet pa vam muoram poviedat, kar mi je jau «assessor» iz Sambreville kar nas je hvalu za našo lie-po prireditev.

Ist san se branu. Ja ki hočete nas je malo, smo na majhana skupnost.

- E oui, en petite nation, avec beau-coup de courage.

Majhani, ma kuražni!

Alido

Paršli smo h vam z ljubeznijo

V četrtek 4. decembra, malo pred peto uro zjutra za Trepetičke an za S.S.S., je že zazvonila «svegla».

Če po navadi nobedan rad poslu-ša tistega zvona, san prepričana de tisto jutro nja blua liepše melodije!

Se via, tisto jutro vsi smo hitro vstal, de bi na zamudili letala, ki preca potle je splu do Bruxelles. Pru za pru lepuo zbudili smo se sa-muo kar smo bli gor, nad maglan, an liepo sonce nam je vse tu an žlah odparlo oči. Tisti ki je bil še nomalo zaspan pa se je muoru zbudit kar Petar ijh je začel, ku po navad, de-bele prav! Pa priet ku smo se ve-smejali smo že bli v Bruxelles kjer nas je čakala na koriera an pejala do Charleroi: Hotel Pim's.

Checco v Auvelaisu, v občinski dvorani Sambrevilla poje z izkram od sarca

«Oh, kua je rahla tela pastieja» kajšan je subit jau, «škoda pa de jo bomo malo nugal!». Se via u Belgio niesmo šli migu počivat, šli smo za pokazat našim emigrantan, teli krat gor kier donas žive, kua na piesam, na slovenska besieda, na slika ki guori od Bencičjo more stuort čut vsakega doma, četudi je deleč od duoma, četudi živi v de-želi kjer se na vide sonce ki kar vstaja pokuka čez bregan, četudi tek donas živi u Belgiji se ga je ši-gurno parvadu pa je s srcan močnuo povezan na svojo zemljo.

Šli smo za jin pokazat, kua an mi jih imamo v sarcu an kua an mi smo mocnuo povezani u Belgijam: «Paršli smo h vam z ljubeznijo, ki vsi po naših dolinah imamo do Bel-gije in belgijanskemu ljudstvu, kjer za veliko od nas iz tele dežele je paršu na našo mizo vsakdanji kruh...». Takole smo se Trepetič-ki predstavili v petak večer u Sam-brevillu kjer, kupe z ansamblom S.S.S. smo pokazal špetakol, ki smo ga bli napravali.

Drugi dan, v saboto, smo se pe-jal u Tamines kjer S.S.S. je takua lepuo godu, de vsi smo jo zvestuo plesal do zguoda.

Slovinci, Furlani, Italijani, Bel-gijani, vsi so nas takuo lepuo spre-jel, de še v nedjejo popudan u Lie-gi, čepru potrujeni an zaspani smo jo kuražno, do pozno, le napri plesal.

Šigurno šele donas vič ku kajšne-mu je ostala v glavi viža kake naše piesmi. Vsi smo bli žalostni kar, v pandjejak zjutra, smo se pozdrav-jal, pustil pa smo se prepričani de tajšnih srečanju je trieba bui pogo-stu imiet. Mladi «Belgijani», sinu-ovi naših emigrantov, šigurno lepuo poznajo «polietno» Bencičjo.

Pa čež polietje an kultura poč-i-va, polietje je nieki drugač. Mi se tróstamo, de smo jin stuorli spoz-nat tisto, ki je ries Bencičja donas: puna mladih globoko povezani na njo, puna mladih ki delajo an gle-dajo napri z upanjam, de nikdar vič ne bo trieba iti deleč od nje z tre-buhom za kruhom.

Margherita

Pozdrav Adriana Martiniga, ki je predsednik Zveze slov. izseljencev v Taminesu in eden od protagonistov pobratenja med Sambrevillom in našo Gorskjo skupnostjo

Po uradnem delu, srečanje ob harmoniki Roberta med prijatelji

Spominska slika: z leve Martinig, Drescig, Tomasetig in Blasetig, v drugi vrsti le z leve Crucil, Floram in Chiuch

Blasetig podpisuje za videmsko pokrajni listino o pobratenju

... in Ferruccio Clavora za Zvezo slovenskih izseljencev Furlanije - Julijske krajine

Muzika, veselje an ples v Taminesu

DAN SLOVENSKE KULTURE V GORICI IN TRSTU

Pokazali smo novo sliko naše skupnosti

«Preblik» v Gorici - na odru skupina Trepetički an Checco s SSS

Z lepo an pretresljivo sceno, ko so se na oder nasule vse skupine, ki so sodelovale pri predstavi «Štopienjo za štopienjo» an pod reflektorji so se nam pokazal veseli an mladi obrazi, ko v veliki dvorani so odmevale note pesmi «Mi se imamo radi», so se zaparili v nediejo vičer v Kulturnem domu v Tarstu dnevi slovienske kulture.

Takuo ki vesta, lietos dan slovienske kulture, praznik vsega slovienskega naroda povserode kjer živi, je biu v Tarstu an Gorici posvečen Slovencem videmske pokrajine. Namen je biu pokazat novo pobodo Benečije donas, kakuo gleda iti napri tesnuo povezana z ljudskim izročilom, z nje stotletja an stotletja staro kulturo, kar pa na pride reč de živi od spominu. Namien je biu pokazat, takuo ki je jau na otvoritvi razstave Pavel Petricig, kako je biti Slovenec v videmski pokrajini, kako je biti Slovenec po beneško. Sevieda želja kulturnih društev naše pokrajine, ki so dielale za tele prireditve je bluo an pokazat njih kulturno živahnost, sadove njih die-la, pa tudi kuo se trudijo za ušafat nove poti an nove oblike za njih ustvarjanje.

Kar jim je bluo pa narbu par sar-cu je bluo pokazat, de je slovienska skupnost v videmski pokrajini živa, kulturno bogata an kuražna an de želi odpriet nuov dialog z vso slovensko skupnostjo v Italiji, pa tudi z italijanskimi političnimi silami an z vso italijansko družbo v kateri živi.

Po ocenah, ki smo jih poslušali tako v Gorici kot v Tarstu, pa tudi po tistem, kar smo brali na časopisih, donas lahko tardimo, de vse tele naše želje so se v veliki mieri uresniči-

le. Pa pujdimo po varsti.

Otvoritev dneva slovienske kulture je bila že v saboto popudan k kulturnem domu v Tarstu, kjer sta predsednik Zveze slovienskih kulturnih društev v Italiji Ace Mermolja, ki je organizirala Prešernovo proslavo an Pavel Petricig predstavila razstavo

«Štopienjo za štopienjo» v Trstu. Vse skupine na odru piejejo zaključno piesem «Mi se imamo radi»

«Govorica naših barv» an dokumentarno razstavo «Slovenci tam za goru». Parva kaže dielo beneških umetnikov, druga pa zgodovino, življenje Slovencev videmske pokrajine an njih narbu velike spomenike od Landarske jame, do spomenike slovienskega jezika (rokopisi).

Le tist dan zvičer je bila v kulturnem domu v Gorici parva kulturna prireditve, ki so ji dali ime «Preblik». S piesmijo an muziko, s tradicionalnimi an modernimi ritmi so Checco z ansamblom SSS, Trepetički an Rino Chinese kupe s Giovanni Di Lenardo, predstavila kako Rezijani an Benečani gledamo an dojemamo lietne čase. An pru lietni časi od zime do pomladi so bila tista ardeča nit, ki je povezovala vso prestavo.

Pokazali so s kratkimi kiticami poezij, kako je današnja kultura v videmski pokrajini povezana s kulturo, ki so nam jo zapustili naši predniki an kakuo iz tistih globokih koranin rase mocnuo deblo.

Zdielo se nam je, de so Goričani lepuo spariel tel Preblik iz Benečije glih takuo, kot je razveseliu otroke v kulturnem domu drug dan v Tarstu čarovnik z njega asistentom.

Potle pa v veliki dvorani v nedieljo, Štopienjo za štopienjo.

Tala pravca se začne no malo v tami, kar so Slovienc paršli v doline Benečije an Rezije, tle so se usedenli an začel pisat njih zgodovino. Notar so krajice an navadni ljudje, modri an hubobni poglavarij. Notar je naš slo-

ZA NAŠE KULTURNE DNEVE V VIDMU

Občina Videm je za sodelovanje

«Prišli smo k vam vprašat gostoljubje». Tako je uvodoma dejal msgr. Marino Qualizza v sredo prejšnjega tedna na srečanju med delegacijo Slovencev videmske pokrajine in predstavniki občine Videm. Pogovorov, ki so poketali na videmskem županstvu so se udeležili župan Bressani, podžupan Tiburzio in odbornik za kulturo Barbina. V središču pozornosti so bili kulturni dnevi Slovencev Benečije, Rezije in Kanalske doline, ki jih kulturna društva videmske pokrajine nameravajo prirediti prihodnjo jesen v furlanskem glavnem mestu.

Namen in okvirni program prireditev, ki predvideva razstave, posvete strokovnega značaja, nastope raznih skupin, je najprej predstavil msgr. Qualizza. Za njim so spregovorili tudi Ferruccio Clavara, Valentino Simonitti in Jole Namor.

Župan Bressani je na koncu srečanja potrdil gostoljubje mesta Videm in zagotovil pripravljenost občine sodelovati za uresničitev dnevov. Delegaciji sta se dogovorili tudi o vsebini prireditev, vsa teža katerih bo na kulturnem momentu.

Želja in potreba po visoki kvaliteti Dnevov je bila večkrat izražena z obeh strani, predvsem pa jo je poudaril odbornik za kulturo Barbina, ki je hkrati dekan Fakultete za tuje jezike na videmski univerzi. Tako je slovenska delegacija načela tudi vprašanje sodelovanja s to ustanovo, ki pa ga namerava poglobiti v kratkem na posebnem srečanju s predstavniki Univerze.

Po tem krogu posvetovanj bo na varsti srečanje z vsemi inštitucijami in organizacijami, ki naj bi sodelovale pri tem načrtu torej s predstavniki Univerze, videmske občine in Pokrajine Videm, ki je že zagotovila pokroviteljstvo nad pobudo in finančni prispevek za njeno uresničitev.

Beri na strani 4

S. Pietro - Sala comunale
giovedì 19 - ore 17.30

«La tradizione del Carnevale ed il Carnevale nella tradizione delle Alpi orientali»

Filmati e diapositive di Valter Colle
La biblioteca comunale invita tutti voi a partecipare

TREPETIČKI, CHECCO IN SSS, BENEŠKI FANTJE ANTONA BIRTIČA

Pripravli so nam lepo darilo za no veselo poletje

Bogato glasbeno polietje za Benečijo. Tisti, ki imajo radi stare ljudske motive an nove beneške pesmi so žihar veseli. V kratkem cajtu so paršle na dan kar tri kasete.

«Moj slovenski dom», takuo se kliče zadnja kaseta ansambla Antona Birtiča Beneški fantje, ki s telim trudom praznujejo 35 liet diela, saj so se «rodili» že lieta 1952. Vse pi-smi so Antona Birtiča. Njega muzika store zdignit pete vsiem, zatuole, če vam je všeč plesat, ne morta stuort nič manj ku jo kupit.

Če se je ponudba Birtiča obogatila še z adno kaseto, te druge dvie so pa parvo pardielo Checca z ansambлом Strange Spirited Sound an Trepetičku.

Je že zaries dugo cajta, ki smo čakal kaseto od Checca, ki lieta an lieta piše lepe an zaries nove, moderne pi-smi an je nimar prisoten na ma-

Checco in SSS (Giorgio, Beppo an Roberto)

nifestacijah Slovencev videmske pokrajine. Checco, ki je parvi kantavtor

Benečije, je za tole kaseto vebrau adne od te narlieuših an narbuj poznanih njega pi-smi, kar mislimo, da ni bluo lahko za anj, saj so zaries vse lepe. Naslov kasete je «Za se na jokat». Mi mu obljubmo, da se ne bomo jokal če on nam obljudi, de napravi še kajšno drugo.

Nie še dvie liet, ki kupe piejejo an so že tarkaj diela naredili za de na puodejo v pozabo adne od te narlieuših pi-smi Sejma beneške pi-smi, tarkaj krat nastopili da nimar lieuš piejejo, da je bluo zaries potreiba narest no kaseto. Takuo avgusta lietos je paršla na dan kaseto od Trepetičku. Not so zbrane takuo, ki smo že jal adne pi-smi od Sejma beneške pi-smi, pa tudi adne ljudske. An zo tolo kaseto je sodelovau Checco z njega kitaro.

Zahvalmo se vsem telim našim ustvarjalcem in... čakamo na uradno predstavitev.

Beneški fantje, taz dol pa pu Trepetičku

Delo treh skupin
bomo skušali lepše
predstaviti v prihodnjih
številkah, ko se bomo
pogovorili z njimi.

POGOVOR S TREPETIČKI O NJIH PARVI KASETI IN O KULTURNEM DELU PRI NAS

Potaknit oginj, kjer gori an zakurit kjer ga ni

«Smo ku »Capitol«, na dočakata naše zadnje pjesmi, so nam jal nomalo zaries, nomalo za šalo (škerc) Trepetički, ki smo jih tele dni srečjal v telovadnici na Liesah za de bi se nomalo pomenal o njih kaseti, pa ne samuo.

Škoda, de se na morejo napisat smiehi »an »batute«, ki zlo pogostu pridejo uon kar se pogovarjaš z njimi. An more bit tud za tuole, zak je skupina zlo povezana med sabo, de so se iz nieke krize pevskega zbora Rečan rodili Trepetički, ki v takuo kratkem cajtu-dvie liet-so napravli tarkaj diela, so rešili iz pozabe tarkaj pjesmi, so nastopili na puno prireditvah an sada imajo v rokah njih parvo kaseto.

«Piejem zak mi je ušič, zak sam rada v teli družbi - je jala Federica». An potlè je še doložla: «Piejem za de se na zgube naše pjesmi, de bo kiek živega an te po naših dolinah».

Vsi so piel v pevskem zboru Rečan. Tu imajo koranine Trepetički. Zbrali pa so novo pot: «Nismo ne pevski zbor, ne tradicionalni ansambel. Smo gledal no novo pot, smo gledal ušafat no posebno obliko» je jala Margherita. An ries takuo, kot je potle poviedu Aldo, povsierode kjer so Trepetički nastopil so parnesli kiek novega. «Nismo piel samuo naših narodnih in novih pjesmi; nimar smo gledal povezat pjesmi v adno celoto, an takuo z vsu predstavo dat no podobno od nas, od kar smo an od kod parhajamo. Na vsakem koncertu - samuo v Šentvidu ne - smo nastopil s Checcam an njega ansamblom SSS».

Kot sta piel zuna Benečije? smo jih vprašal. «V Ljubljani, v Tarstu an Gorici, v Belgiji, v Šentvidu an v Marzigah...» so odgouril. Pa Piero, ki

Trepetički, ko se pripravljajo za uradno (oficialno) sliko za njih parvo kaseto

na more maj zamučat je smeje doloužu «... an a S. Leonardo del Friulu».

Kje sta bli narbuj zadovoljni? «V Ljubljani» so jal nomalo vsi. Aldo je doloužu «Mislem, de narlieuš smo piel v naši cirkvi tle na Liesah. Zlo lepuo je bluo tudi kar smo piel za Božič go par Černeck an v Tipani». Margherita pa pravi, de za njo je bluo narlieuš v Šentvidu. «Naše pjesmi nam ratajo lepuo, za me - je jala - kar pojemo v majhnem prostoru an brez mikrofona, posebno po cirkvah, ker mi znamo piet tudi celo sveto mašo, po sloviensko an po latinsko». Vsak prestor pa-pravejo Trepetički-jim je dau kiek posebnega, kiek dobrega.

Že nomalo cajta se vas na čuje vič piet, smo jim jal, ka je ratalo? «V telim momentu imamo nomalo težav. Adne osebe imajo njih posebne probleme an so šle po njih pot. Je pa tud ries, de imamo nove ideje, ki niso še zdriele, te stare so pa prekuhane. Niemamo še jasnih načartu. Dobra volja za iti napri pa je. Buog vie, de na

pride na dan kiek novega».

Pa pridimo na kaseto. Paršla je na dan tele zadnje dni, ima 14 pjesmi. Adne so narodne ko: Tam po puojcu, Bleda lunca, Kadar mlado leto, Splitska ruža, Tam za Turškim gričem, Čarnolaska, Sam mlada dekle ledih bla, Idarci, Tam za goro. Druge pa iz Sejma beneške pjesmi: Pri riekki (m. b. Rinaldo Luščak, priredba Aldo Klodič), Ist te prosim (m. b. Checco), Rosica neba (m. Valentino in Angela Petricig, b. Valentino Birtig), S strani Matajurja (m. Ubald Vrabec, b Izidor Predan, Imejmo se radi (m. Rino Marchig, b. Izidor Predan). «Želiel smo dat kiek nomalo vsiem, pomislili smo na vse: na mlade an na stare, takuo ki po drugi strani dielamo na naših koncertih».

Že sama tela izbira pjesmi povie, zakaj je kaseto taka ki je: narodne pjesmi ja, zatuo ki so naše an jih od nimar poznamo. Tiste od Sejma pa,

za de se na pozabejo, za de na umarjejo ko fini Senjam. Aldo je jau: «Imamo tarkaj blaga, de če bomo piel, kar smo ustvarili v zadnjih petnajst liet samuo za Senjam, bomo lahko piel še lieta an lieta».

An arangjament? «Jih nie, če izvzamemo štier pjesmi kupe z orkestro. Vse te druge so v stilu ljudskega petja. Smo doložli tenorje ja, an tala je na novuost, čepru tel glas je biu ank-

bu. Kar je paršlo uon je pa paršlo uon iz našega diela, našega skupnega diela, iz naših vaj. Obedan nie nič napisu priet».

V Benečiji vidmo, de še posebno zadnje cajte nardimo, ustvarimo dost novih reči, liepih an dost uriednih. Ostanemo pa dosti krat na pu poti, glih na tistem mestu, ko je trieba začet skarbiet, de naše pardielo pride med ljudi. Ki misleta vi an kuo misleta predstavit vašo kaseto?, smo njih vprašal.

«Verjetno, lietos bo spet Kulturna jesen na Liesah an tista bo parložnost za predstavit našo kaseto. Ries pa je, de je problem velik. Potriebna je močna organizacija za de ustvari no mriežo za predajat. Tala bi muorla bit zadruga Lipa, ki se je malo cajta oduotod rodila.

Mi ko Rečan smo gledal ušafat no pot an tala je pru Kulturna jesen. More bit, de bi bluo pru de bi tudi drugod po dolinah kjeki podobnega napravli. Bi bluo trieba iti po trgovinah, kjer so parpravljeni sparjet an predajat naše reči. Bi muorli pa iti an zuna našega teritorja, na teržaško an goriško: tam tolo mriežo jo imajo an bi nam lahko dal no roko.

Ideji an moci nam na manjkajo za ustvarit. 18 novih pjesmi za an Senjam so na velika rieč, so na njjiva, ki

more dat še puno pardiela».

Trepetičkam, ki so vsi aktivni an drugod, posebno v kulturnem društvu Rečan, smo postavli še no drugo vprašanje: problem od »decentramenta«, ki tele zadnje cajte je spet paršu na parvo mesto v Benečiji an tisti ki narbuj potiska za tuole je pru Rečan. Kaj mislita?

«Parva rieč: se nam zdi, de je vse obstalo. Na gremo nazaj, pa tud napri ne. Drugo rieč kar mislemo je, de Benečija če cje živiet, muora živiet vsa. Ries je, de je velika, pa se na more dielat samuo v admim kotu, daržat gor samuo tistega. Če ne se zgube vse dobre an nove moci, nove ideje. Se muora potaknit oginj, kjer gori an ga zakurit, kjer ga ni. Kuadri, ljudje, ki dielajo na kulturnem puoju so 'na velika rieč, pa na dajo kar morejo če se na gibajo po teritorju, če na pogledajo skuoze okno urada kjer dielajo. Oživiet kulturno življenje tle par nas na pride rec samuo ohranit kar imamo, pa tud gledat potiskat vsakega, ki ima dobro voljo, ki zbere pot za dielat kar se mu zdi puj pametno. Če bomo skarbiet samuo za ohranit, kar že imamo na koncu nam na ostane nič, šigurno nič živega».

Na koncu smo jih še vprašali, ka bi se moglo še nardit, recimo v Rečanski dolini, za de naša piesam ostane živa: «Vsi smo priet pieli v zboru Rečan, potlè so paršli Trepetički. Tala je na rieč dobra, je na rieč zbrana. Pa tuole pride tudi reč, de rata na stvar zaparta. Zatuo mislimo, de bi muorli nazaj narest tudi kiek takega, kot je biu zbor Rečan an za parbližat te mlade. Za nje petje ratava na rieč nimar buj duja, nimar buj deleč od njih an njih življenja. Trieba je spet oživet zbore».

Trepetički v Šentvidu

Je že 18 krat, ki v Šentvidu pri Stični, blizu Ljubljane, se srečajo pevski zbori iz cele Slovenije, iz tistih dežel blizu nje, kjer žive Slovienj an od drugod. Nie mogla manjkat Benečija an pru lepuo an z velikim uspeham je bla raprežentana od Trepetičku iz Garmika. Po navadi Trepetički piejejo kupe s Checcam, ki gode kitaro. Za telo parložnost pa so piel sami, brez akompanjamenta. Predstavili so štier piesmi: Slovenci imejmo se radi, S strani Matajurja, Glejte že sonce zahaja, Črnolaska.

Na teli zborovski reviji se je zbralo 7952 pievcu; v saboto vičer so piel vsi pevski zbori tistih dažel, ki so na meji s Slovenijo an s tuolim se je tie-lo pokazat, de so zlo važni prijateljstvo, ljubezan med narodi.

«Kdo pesem ljubi, narod ljubi» je bluo napisano na niekim transparentu an je ries. Biu je praznik veseja, ljubezni an miru. Biu je dokaz želje po miru, ki jo Slovienj nosejo v sarcu an tuole ima svoj pomien. Če po drugih krajih se storejo čut an zmi-snit na soje probleme z orožjem, mi se storemo čut an vprašamo naše pravice pa s piesmijo.

Piero Gariup

